

De Geschiedenis van La Bohème

Op een van onze eerste tochten met La Bohème gingen we naar Oude Wetering, op zoek naar de werf waar ze in 1931 gebouwd is. Deze naam is te vinden op de bronzen plaat die de jachtbouwer naast het stuurwiel heeft aangebracht.

Eenmaal in Oude Wetering was de werf snel gevonden. Het bedrijf, dat is opgericht in 1911 door N. Th. Van der Meer op een stuk land waar eerst een plantage was aan het Braassemmeer, bestaat nog steeds. De werf wordt nu bestierd door de kleinzoon, Hans en zijn zoon Gert-Jan. De vierde generaties botenbouwers.

We belden aan en vertelden dat we La Bohème hebben gekocht en gerestaureerd. Enthousiast kwam de scheepsbouwer met oude foto's en verhalen. Hij vertelde dat op de werf ongeveer tien bakdekkers zijn gebouwd. La Bohème werd na de bouw in 1931 *de Wulp* genoemd. Alles is met de hand vervaardigd. Hans kan zich nog herinneren hoe hij als kind speelde met de grote stalen bol die aan de ponsmachine bevestigd was om het mechanisme extra kracht bij te zetten. “Best gevaarlijk speelgoed” vertelde hij. Al het timmerwerk voor de mahoniehouten opbouw werd in het oude schuurtje aan de plantage gedaan; de casco's werden in de buitenlucht op de werf gemaakt.

In dezelfde tijd werden ook *de Ado* (1937) en *de Infernos* (1939) bij van der Meer & Zn. gebouwd.

In Alblasterdam kwamen we toevallig dit standbeeld tegen dat verbeeldt hoe de stalen schepen werden geklonken.

Hans vertelde ons dat *de Wulp, de Albina* ging heten toen hij gekocht werd door Ed Klinkert uit Maastricht. Dat verklaart ook waarom onze zonnentent in Maastricht is gemaakt.

We nodigden Hans uit op onze boot en toen hij haar zag liggen in de haven van Oude Wetering begonnen hij te glunderen. Hij was onder de indruk van de goede staat van de boot. Eenmaal aan boord bekeek hij onze oude dame met trots. Het originele houtwerk en staal was nog steeds in goede staat, concludeerde hij. Ondanks dat hij zelf graag zeilt als hij het water opgaat, gaf hij toe stiekem ook op zoek te zijn naar een bakdekker. We hebben hem beloofd dat hij de eerste is die we bellen, als we het schip ooit gaan verkopen. Maar onze liefde voor dit mooie schip is zo groot dat dit nog wel even kan duren.

